

ντας ως βάση του μια γλώσσα κύρους και ήδη περιγεγραμμένη, όπως η αρχαιοελληνική, κατέφυγε στο παράδειγμα διαδεδομένων γραμματικών και κατάφερε κατ' αυτόν τον τρόπο να συγγράψει μία γραμματική της σύγχρονής του γλώσσας που, αν κυκλοφορούσε, δεν θα δημιουργούσε αντιδράσεις στον αναγνωστικό ορίζοντα προσδοκιών.

Το εγχείρημά του εξακολουθεί να είναι σπουδαίο, γιατί ακόμη και αν είχε μπροστά του ένα ή δύο πρότυπα, δεν κατέφυγε σε δουλική αντιγραφή. Αντιθέτως, για πρώτη φορά συγκέντρωσε και κλιτικά παραδείγματα και γλωσσικό υλικό που αφορούσε την εποχή του, αν και προς την δόμηση της γραμματικής του και τη μεταγλώσσα της ζήτησε βοήθεια από προγενεστέρους. Ανοικτό παραμένει ακόμη το ζήτημα αν υπήρξαν και άλλα γραμματικά πρότυπα, από τα οποία άντλησε ίσως την ορολογία κατηγοριών σε κεφάλαια που αντίστοιχα τους δεν υπήρχαν στους δύο προγενέστερούς του γραμματικούς.

Πειραιάς

Γ. ΚΑΤΣΟΥΔΑ